

K30

Školský časopis
Šk. rok: 2016/2017
Ročník: II.
Číslo: 2
Cena: 1 €

50. jubileum
našej školy

Špeciálne vydanie

Obsah:	str.
História našej školy	3
Škola včera a dnes	5
Rozhovor s pánom primátorom	7
Učitelia	9
Úspešný absolvent	10
Čo prajete škole k 50. narodeninám?	11
Básne o škole	12
Malé kvarteto s veľkou kabelkou	13
Lyžiarsky výcvik	15
Vyhlásenie výsledkov šk. časopisov	16
Literárne Košice	17
Novinárska desiata	17
Holandsko	18
Súťaž Hopa cup	19
Začiatok zahraničnej spolupráce	20
Môj svet	21
Rozhovor s dedkom o škole	22
Školy v južnej Amerike	22
Rozhovor s bývalými žiakmi	23
Čo vám v škole chýba	25
Tip na výlet	26
Test – výber povolania	27
Príbeh o Lukášovi	29
Zaujímavosti zo sveta	30
Môžu baktérie rozložiť plasty?	31
Vtipy o škole	32
Recept – kokosové guľôčky	33
Tajničky	34
Kupóny	36

Vydáva:

ZŠ Kežmarská30,
040 11 Košice

Šéfredaktor:

Michaela Balážová

Konceptné poradenstvo:

PhDr. Katarína Bodnárová

Redaktori:

Kristína Korytková, 9. A

Matúš Gindl, 9. A

Leandra Jeszeová, 8. A

Samuel Dzurčanin, 6. B

Magdaléna Gabániová, 6. A

Lillian Lagosová, 4. A

Simona Ongal'ová, 4. A

Samuel Prusák, 4. A

Karin Fedorčáková, 4. A

Bianka Bartošová, 4. A

Veronika Vagel'ová, 4. B

Petra Pristášová, 4. B

Barbora Vysoká, 4. B

Dušan Macháček, 3. B

Lukáš Bobál', 3. A

Pod'akovanie za odborné rady a poskytnutie fotografií:

PaedDr. Amálii Šlapkovej,

Mgr. Zuzane Šoltýsovej,

kabinetu slovenského

jazyka,

a mnohým ďalším

kolegyniam a kolegom

*Nájdete nás aj na
internet:*

<http://k30.skolskenoviny.sk>

História školy

Výstavba sídliska Terasa začala v roku 1962. Sídlisko bolo určené pre zamestnancov železniarní. História našej školy sa začala písať trochu neskôr. Škola bola otvorená 4. 9. 1967. Niekoľko dní po jej otvorení sa v nej však ešte nevyučovalo. Školu postupne odovzdávali, odstraňovali sa kolaudačné nedostatky. Rodičia, pedagogickí i ostatní pracovníci školy pripravovali triedy na vyučovanie pod vedením prvého riaditeľa Jozefa Dzuru. Škola sa nazývala ZŠ Steinerova 30. Od začiatku prvého školského roku sa tu učilo 676 žiakov v 22 triedach. Prišli však aj roky, kedy škola praskala vo švíkoch. Najmä 70. roky, kedy tu chodilo vyše 1000 žiakov a vyučovalo sa aj popoludní.

Žiaci získavali dobré výsledky a úspechy vo výchovno-vzdelávacom procese i mimo neho. Postupne sa škola špecifikovala a v roku 1975 sa stala druhou v Košiciach s rozšíreným vyučovaním matematiky a prírodovedných predmetov. Od roku 1976 do roku 1996 mala škola v každom ročníku na 2. stupni 1 matematickú triedu. Od roku 1996 to už boli 2 matematické triedy v ročníku, z dôvodu veľkého záujmu. Od roku 2001 má opäť 1 matematickú triedu.

Už v roku 1985 bola na škole učebňa matematiky a prírodovedných predmetov s vnútorným televíznym okruhom a moderným vybavením. V tej dobe to bol unikát. Neskôr sa prebudovala na modernú počítačovú učebňu. V roku 2003 sa otvorila aj druhá učebňa informatiky. V roku 2008 bola zriadená tretia mobilná notebooková počítačová učebňa.

Z bývalého skladu vznikla strelnica, ktorá plní svoj účel dodnes. Priebežne sa obnovovali aj ihriská a športoviská.

24. 5. 2005 škola získala oficiálny certifikát vzdelávacej inštitúcie a bol jej pridelený rating spoločnosťou International Education Society. Certifikácia a spolupráca bola ukončená 31. 3. 2008.

Budova školy bola kompletne zrekonštruovaná v rokoch 2011 až 2013. Jej fasáda sa zabalila do príjemných oranžových odtieňov. Triedy získali nový šat v podobe vymenených okien, nových náterov a podláh.

V školskom roku 2016/2017 škola prešla na plne elektronickú agendu školy. Súčasťou novej agendy je čipová karta evidencie dochádzky žiakov, elektronická žiacka knižka, elektronická triedna kniha, rozvrh, zastupovanie, e-learning.... To všetko je na Edupage prístupné pre rodičov a aj žiakov.

Budova školy leží na kopci v strede mestskej časti Košice – Západ blízko magistrátu. Jej pôdorys tvorí štvorec, vo vnútri ktorého sa nachádza nezastrešené átrium. Vedľa školy je jedáleň, park so zeleňou, hádzanárske ihrisko, basketbalové ihrisko, multifunkčné ihrisko.

Za päťdesiat rokov opustilo školu množstvo absolventov, mnohí z nich sú dnes úspešní v osobnom i profesionálnom živote. V škole pracovalo aj množstvo riaditeľov, zástupcov a učiteľov, ktorým stále záležalo na tom, aby boli žiaci vzdelaní, kultúrni a pripravení na život, za čo im patrí veľké poďakovanie.

V súčasnosti navštevuje školu 461 žiakov, ktorí sú rozdelení do 21 tried.

Našej škole želám, aby sa aj naďalej úspešne rozvíjala a aby v nej bolo veľa výborných žiakov i učiteľov.

Kristína Korytková

Škola včera a dnes

Rozhovor s pánom primátorom

Richard Raši, vyštudoval medicínu, v súčasnosti je primátorom mesta Košice a zároveň poslancom Národnej rady Slovenskej republiky. Má 46 rokov, je ženatý a má 3 deti. Naši redaktori ho poprosili o rozhovor do školského časopisu a on ich želaniu ochotne vyhovel.

Čo vám prvé napadne, keď sa povie základná škola?

Mne napadne prvý ročník a moja prvá triedna učiteľka. Sú to príjemné spomienky na veľké prestávky alebo na výlety, či úžasné lyžiarske zájazdy. Museli sme sa prezúvať, ak sme to neurobili, dostali sme poznámku do žiackej knižky.

Ktoré boli vaše najobľúbenejšie predmety?

Bol som čistý jednotkár na základnej aj na strednej škole. Samozrejme ma bavila telesná, asi ako každého, ale darilo sa mi v matematike aj v prírodovedných predmetoch. Najviac som sa trápil so slovenčinou a keďže bola ruština povinný predmet, tak aj s ruštinou. Z diktátov som takmer nikdy nemal jednotku.

Ste v kontakte s bývalými učiteľmi alebo spolužiakmi?

Jednu pani učiteľku stretávam na akciách pre seniorov, učila ma v treťom ročníku. Spolužiakov stretávam asi piatich, jeden z nich dokonca pracoval na Magistráte.

Ako pokračovalo vaše štúdium po skončení ZŠ?

Išiel som na Gymnázium Šrobárova. Vtedy bolo len päť gymnázií, toto bolo z tých lepších, ale pravý dôvod, prečo som naň išiel bol ten, že tam bolo dovolené nosiť rifle. Druhý dôvod bol, že som býval na Kuzmányho a do školy som to mal asi 100 metrov. A tiež úspešnosť prijatia na vysokú školu bola veľmi vysoká práve z tejto školy. Prijímacie pohovory som nemusel robiť, keďže som mal čisté jednotky.

Prečo ste sa rozhodli pre štúdium medicíny?

Poviem pravdu, tak ako som išiel na „Šrobárku“ kvôli rifliam, tak v rámci demokracie v rodine mi mama povedala, že si môžem vybrať medicínu alebo architektúru, pretože obaja moji rodičia sú architekti. Mama chcela byť lekárka, ale keď uvidela operáciu oka ešte na strednej škole, rozhodla sa radšej pre architektúru. Nemal som prirodzený talent na kreslenie alebo modelovanie, preto som sa rozhodol študovať medicínu. Bolo to v roku 1989 (v čase Nežnej revolúcie, pozn. red.). Úvod do štúdia bol veľmi príjemný, lebo sa málo učilo. Chodili sme protestovať, štrngat' kľúčmi. Bolo to krásne obdobie, aj keď prelomové s veľkými zmenami.

Mnohí z nás uvažujú o medicíne, je to náročné štúdium?

Je náročné, ale zároveň aj neuveriteľne krásne. V medicíne prichádza okamžite pocit dobre vykonanej práce, keď zachránite život, alebo sa vám podarí niekoho vyliečiť. Robil som úrazovú chirurgiu, kde vám prinesú pacienta po havárii, alebo po ťažkom úraze. Mnohokrát sme týchto pacientov, ako sa hovorí „vytiahli hrobárovi z lopaty“ a ten dobrý pocit uspokojenia prišiel veľmi rýchlo. Štúdium je ťažké, preto medicínu študuje viac dievčat ako chlapcov.

Prečo ste sa rozhodli vymeniť medicínu za politiku?

Robil som úrazového chirurga a zároveň lekára futbalistom FC Lokomotíva a hokejistom HC Košice. Neskôr som sa stal námestníkom riaditeľa vo Fakultnej nemocnici L. Pasteura v Košiciach. V roku 2007 som sa stal riaditeľom bratislavskej nemocnice asi na rok a pol. Vtedajší minister zdravotníctva odstúpil pre zdravotné problémy a keďže v Bratislave máte ku všetkému blízko, bol som oslovený s ponukou, či nechcem byť minister zdravotníctva. Dovtedy som vôbec nebol členom žiadnej politickej strany. Nadišli voľby primátora Košíc a v roku 2010 som bol zvolený. Bolo to netypické, nešiel som cielene po kariérom rebríčku, v politike som sa zrazu objavil.

Ktoré z týchto povolaní je najnáročnejšie?

Najťažšie je, nech sa nikto neurazí, primátor mesta, druhé v poradí riaditeľ nemocnice a tretie minister zdravotníctva. Povolanie lekára je úplne iné.

Chceli by ste sa vrátiť k medicíne alebo plánujete zostať v politike?

Keďže som robil chirurgiu, asi by som sa k nej nemohol vrátiť. Chirurg je dobrý iba vtedy, ak operuje každý deň. Je to nielen o vedomostiach, ale aj o zručnostiach. Keby som sa teraz vrátil k medicíne, tak by som pacientov ohrozoval, pretože tie zručnosti už nemám. A čo sa týka politiky, netrúfam si predpovedať dlhodobú budúcnosť.

Aké vlastnosti má mať lekár a aké politik?

V každom povolaní je veľkou výhodou pracovitosť, pevná vôľa a schopnosť obetovať voľný čas pre svoju prácu. Moja manželka je lekárka, poznáme sa od roku 1992, každý deň niečo študuje a baví ju to. Čiže je to o tom, aby človek vládol, aby sa tomu obetoval a aby to zároveň robil aj s radosťou.

Ďakujeme za pozvanie, za milú a priateľskú atmosféru, ktorá počas rozhovoru panovala. Ak sa chcete dozvedieť, čo robí Richard Raši vo voľnom čase, aké športy má rád, čo si myslí o Luníku IX, alebo či mesto plánuje rušiť niektoré základné školy, prečítajte si aj ďalšie číslo školského časopisu.

Kristína Korytková, Maša Škultétyová

Učiteľia

Čo tvorí školu? Len budova, od ktorej postavenia uplynulo 50 rokov? Nie veru! Sú to ľudia, ktorí v nej pracujú – učitelia, ale tiež žiaci, ktorí sa v škole učia. Máme medzi nami učiteľov, ktorí tu pracujú dlho a máme aj takých, ktorí K30, ako

ju familiárne zvykneme nazývať, navštevovali ako žiaci a potom sa do nej vrátili učiť. Jednou z nich je pani učiteľka Zuzana Šoltýsová. Viete ju nájsť na fotke? Poradíme vám, je to milé dievčatko v strednom rade, štvrtá sprava. Pani učiteľka Zuzka učí na našej škole na prvom stupni.

Spoznali ste niektoré pani učiteľky? Viete ich nájsť? Spodný rad: prvá sprava Mgr. Mária Košťalová, tretia zľava PaedDr. Amália Šlapková. Stredný rad: prvá sprava PaedDr. Jana Poprocká, druhá sprava RNDr. Dorota Černíková, štvrtá zľava Mgr. Viera Kysel'ová. Horný rad: druhá sprava Mgr. Magdaléna Goleňová, šiesta sprava Mgr. Zuzana Šoltýsová a siedma sprava je pani vychovávateľka Soňa Luteránová.

Aj tu je pani učiteľka Zuzka Šoltýsová. Viete ktorá? Potrebujete poradiť? Spodný rad ;-)

Úspešný absolvent

V roku 2006 opustil brány našej školy skvelý absolvent Ladislav Bačo. Keď v K30 začínal, oslavovala 30. výročie. Na svoju „alma mater“ si zaspomínal pri nedávnej návšteve školy, ktorú zorganizovala jeho bývalá triedna učiteľka Adriana Vargová. Na prvom stupni ho svetom začínajúceho školáka sprevádzala pani učiteľka Amália Šlapková.

Bolo by ľahšie vymenovať predmety, v ktorých našu školu pán Bačo nereprezentoval, ale za všetky spomeňme aspoň tie, v ktorých bol úspešný – matematiku, fyziku, chémiu, občas aj geografiu a anglický jazyk. Na otázku, aký bol jeho najobľúbenejší predmet, odpovedal: „Matematika, pretože sa mi na nej páči to, že stojím pred nejakým neznámym problémom a zisťujem o ňom čo najviac a snažím sa ho vyriešiť tvorivým myslením.“ Naša škola mu podľa jeho slov dala dobrý začiatok do života, vďaka nej si vybudoval základ, vzdelaniu sa nikdy nebránil a aj dnes sa rád učí a spoznáva niečo nové.

Po absolvovaní základnej školy ho jeho kroky viedli na Gymnázium Poštová 9 do matematickej triedy. Okrem štúdia trávil čas aj na seminároch, sústreďeniach a súťažiach, kde sa dozvedel vždy nové vedomosti a spoznal nových kamarátov. Po skončení strednej školy študoval informatiku na Univerzite Komenského v Bratislave. Tento odbor si vybral zámerne, pretože vedel, že s informatikou bude mať ľahšie uplatnenie v porovnaní s jeho obľúbenou matematikou alebo fyzikou. Už po skončení prvého stupňa vysokej školy (pozn. red. bakalára) sa dostal k riešeniu bezpečnostných incidentov ako brigádnik do CSIRT.SK (pozn. red. Computer Security Incident Response Team Slovakia, ktorý bol zriadený Ministerstvom financií SR). Po skončení vysokej školy tam začal pracovať na plný úväzok a teraz je to už štvrtý rok.

Lacka, ako na neho doteraz veľa učiteľov spomína, sme sa na záver opýtali, čo by poprial našej škole k jej výročiu: „Minimálne ďalšiu päťdesiatku. Ale nech aj strecha vydrží, nech nič nezateká, nech máte moderné vybavenie a hlavne veľa šikovných žiakov a nadšených učiteľov. Nech ste ako jedna rodina!“

My pánu Bačovi ďakujeme za jeho čas a spomienky, o ktoré bol ochotný sa s nami podeliť. A poučenie na záver? Aj tá najlepšia škola žiakovi ukáže cestu, možnosti a riešenia, ale vybrať si tú správnu a kráčať po nej musí každý sám.

Kristína Korytková

Čo prajete škole k 50. narodeninám?

Naša škola už nie je žiadna mladá slečna, ale dáma v najlepších rokoch, ktorá už v júni začne s oslavou okrúhleho jubilea. Opýtali sme sa preto žiakov v 4. A, čo by jej zaželali:

Amálka Fitzová: Aby sa táto škola menila iba k lepšiemu. Ale hlavne aby ostala navždy taká super, aká je, a aby tu stála ešte veľa, veľa rokov!

Bibka Sotáková: Ja našej škole prajem, aby sa deti v škole rozvíjali, aby tu ešte dlho stála, aby tu boli samí milí učitelia!

Maška Škultétyová: Ja našej škole prajem, aby mala veľa dobrých, úspešných a inteligentných žiakov a aby sa jej stále tak darilo!

Viki Počekajová: Našej škole prajem, aby ostala stáť ešte dlhé roky a aby sa nemenila, lebo teraz je to najúžasnejšia škola na svete!

Jakub Hreha: Aby zo školy odišli len múdre deti!

Samko Prusák: Našej škole prajem určite, aby tu zostala aj ďalších 50 rokov, aby tu boli hlavne milí, dobrí a múdri učitelia a aby bola stále pekná, moderná!

Bianka Bartošová: Aby sa naša škola mohla ešte dlhé roky pýšiť múdrosťou žiakov. Aby z tejto školy odchádzali samé vzdelané deti. Aby aj naďalej boli v tejto škole samí milí učitelia ako doteraz!

Daniel Hojdan: Aby mala škola rybník a v ňom ryby, korytnačky a žaby!

Lili Ela Rusňáková: Aby škola mala ešte dlho také dobré akcie!

Peťka Kukurud'ová: Aby stále boli takí dobrí učitelia a vychovávateľky ako doteraz!

Básne o škole

Naša škola oslavuje
jubileum,
podlahy sa budú umývať,
naleští sa linoleum.
Má už svoje roky,
stále však robí pokroky.
Má lepších aj horších
žiakov,
dúfam, že však nemá
záškolákov.
Učiteľov máme úžasných,
žiakov zas úspešných.
A to bolo všetko,
povedal jeden malý
pletko.

Samko Prusák, 4. A

Kyticu ruží dneska dám,
škole, ktorú tak rada mám.

Krúžky sú super,
učiteľky tiež,
učím sa rada,
a to už vieš.

Na dvore behajú deti,
je ich veľa ako smeti.
Kamarátov veľa mám,
často sa s nimi zabávam.

Barbora Vysoká, 4. B

Naša škola,
hurá, hurá!
Výročie sa slávi
znova.
Ale aké?
Veľké, pozor.
50-tka má dnes dozor!
Spoza dverí pozerá,
na deti si dozerá.
Či ste veľkí a či nie,
škola, tá nám rozumie.

Barbora Vysoká, 4. B

Aj keď tu už dlho stojí,
nechýbajú žiadne stoly.
V triedach vázy s kvetmi,
a vonku dvor veľký.
Každý raz tu bol,
my pokračujeme v tom.
Na chodbách je radosť,
krik,
a oči žiakov?
Nechýba im úsmev
v nich.
Chodím tu už 4. rok,
je to pre mňa veľký krok.

Petra Pristášová, 4. B

Dosnívania

Stretol som sa s Hevierom,
súťažil som s jeho perom.

Len nech si on nemyslí,
písať také nezmysly
dokážem aj ja
v škatuľke od lega!

Chcel ma chytiť čierny rytier,
vyčítala mu to moja sestra z pier,
že ma chce naháňať ako psa.

To je ale hra čudesná!
Nie som žiadny votrelec,
môj otec robí kotrmelec.
Rozprával sa s Horváthom,
Adamovým to tatom.
Učiteľka Novitzka
odrazu to odpíska.
Bežíme do neznáma,
tamtoto stojí moja mama.

Na hlave jej visí krieda,
či to skúša netopiera?
Korytkovým, tým je hej,
v piesku hrajú si hokej.
Dominik sa prizerá,
Tamarka sa hrá na anjela.
Ustrelila ucho Hungovi,
i keď sa to nerobí!

Plávame v sne záhadnom,
Monika točí švihadlom,
aby sme sa radi mali
a mlákam sa vyhýbali.
To je ale čudný sen,
spolužiaci, podťe sem!
Rýchlo sa už zobudme,
nech nám z toho nie je zle.

Dušan Macháček, 3. B

Malé kvarteto s veľkou kabelkou

Ako našlo päťtisíc svojho majiteľa

Pri listovaní v školskej kronike sme sa stretli s týmto zaujímavým novinovým článkom.

„Čo by ste urobili, keby ste našli na ulici kabelku a v nej 5000?“ Touto jednoduchou otázkou sme prekvapili v pondelok podvečer niekoľkých chodcov na Leninovej ulici. Predstavitel' silnejšieho pohlavia mladého manželského páru: „Neviem... záležalo by na okolnostiach. Možno by som ju odniesol na bezpečnosť. Manželka: „Keď mám byť úprimná, asi toľko stojí

chladnička, ktorú nemáme.“ Muž v stredných rokoch: „Platil by som celej krčme.“ Mamička s dvoma drobcami: „Ja také šťastie nemám...“

Miška zmohla chrípka, porušili sme protiepidemiologické opatrenia a navštívili sme ho s jeho dvoma kamarátmi, Rudom a Martinom u nich doma. Ďalší člen kvarteta, Martinova sestra Darina mala popoludňajšie vyučovanie. Trojica malých veľkých mužov začala rozmotávať kľbko toho nedeľňajšieho príbehu. Bývajú všetci v jednom bloku. V tú nedeľu, bolo to 3. februára, popoludní sa vybrali na neďaleké ihrisko hrať sa. Len na chvíľku. Čakali ich ešte úlohy z vlastivedy, matematiky, slovenčiny. Bavili sa ako všetky deti. Malý Martin sa však zrazu pri čomsi pristavil. „Podťte sem, aha, kabelka.“ Spod snehu trčala jej drevená rúčka. Mišo že reku určite ju ktosi vyhodil. Ale zvedavosť nedá pokoj. Horko-ťažko otvorila primrznutý zips a už sa z nej sypú kľúče, akési lieky, mesačnik, peňaženka a tučný zelený obal. Z neho vyberú zelené papieriky. Je ich veľa, ani do dvoch detských dlaní sa nezmestia. Toľko peňazí ešte vo svojom krátkom živote pohromade nevideli. Trochu rozpačito stoja na tým obsahom a rozhodujú sa. Nie dlho. Všetko rieši Mišo. Kabelku opäť naplnia a už bežia na nový Obvodný národný výbor. Tam sú ujovia policajti. z ulice Slobody krížom cez triedu SNP. (Mišova mama v tomto bode rozprávania pri pomyslení, že tie decká samy išli cez takú frekventovanú ulicu, zalomí rukami.) Na VB (verejná bezpečnosť) všetko pekne po poriadku vyrozprávajú a hajde naspäť, či tam na niečo nezabudli. Nič nenašli. Vrátili sa domov k vlastivede, matematike, slovenčine. Traja malí veľkí muži a jedna dievčinka.

Ako kabelka s 5150 korunami zablúdila pod kopy snehu? V jednom z vyšetrovacích spisov čítam: „Išli sme s priateľom okolo krajčírstva na Luníku II. Všimli sme si, že na pulte je položená dámska kabelka. Vo vnútri nebolo ani duše. Zrejme práve skúšali šaty. Priateľ mi pridržal dvere, vzal som ju a ušli sme. Počul som, ako za nami kričia: „Chyťte ich, zlodeji.“ Prišli sme na ulicu Slobody. V Peňaženke sme našli len nejaké drobné. Okolo troch korún. Vzali sme ich a kabelku sme zahrabali do snehu.“ Tak vypovedali Ivan, žiak zo Stredného odborného učilišťa VSŽ. Spolu so svojimi kumpánmi má na svedomí 34 krádeží.

Veľká hra náhod. Pre majiteľku tých 5150 korún šťastných náhod. Jednou z nich je tá, že ich našli práve Mišo, piatak a štvrtáci Rudo, súrodenci Martin a Darina zo ZDŠ Steinerova 28 a 30.

Možno sa vám zdá, že robíme veľa kriku pre nič, že píšeme o samozrejmosti. Boli by sme radi, keby takto rozmýšľala väčšina. Lenže hlasy, ktoré sa ozvali v našej miniankete hovoria o čomsi inom. Veľavravné sú aj inzeráty bez odpovede, ktoré sa začínajú slovami: „Hľadám poctivého nálezcu...“

Lyžiarsky výcvik

Tak ako každý rok, ani tento rok nemohol chýbať úžasný lyžiarsky výcvik pre 2. stupeň. Konal sa od 29. 1. do 3. 2. 2017 v Nízkych Tatrách v Bystreji. Miesto ubytovania bol Penzión Grand a lyžovať sme sa chodili na Tále. Mali sme 3 družstvá s týmito vedúcimi:

1. družstvo Mgr. Pavel Horňák,
2. družstvo Mgr. Tomáš Samko,
3. družstvo Mgr. Roman Szikora.

Náš denný program sa skladal najmä z lyžovania a večerného programu. Najzaujímavejším zážitkom je asi návšteva Bystrianskej jaskyne, v ktorej spia netopiere nad hlavami ľudí. Taktiež je to jaskyňa, kde sa liečia rôzne choroby a alergie. Bolo to veľmi zaujímavé, aj keď niekedy sme sa netopierov báli. Ďalším zážitkom bola beseda s horskou službou. Dozvedeli sme sa ako sa správať, ak na nás spadne lavína a čo pri sebe určite mať, ak ideme mimo trate. Vyskúšali sme vyhľadať človeka pomocou vyhľadávačov. Bolo naozaj úžasné vedieť, ako sa správať, čo robiť a ako človeka vyhľadať. Nemohla chýbať ani guľovačka, kde sme súperili 2 družstvá proti sebe, a taktiež stavanie snehuliaka.

Večerný program boli rôzne hry, napríklad "Izba baví izbu", kde si izby pripravili súťaže ako maľovanie pána učiteľa Samka, ktorého naslepo maľoval pán učiteľ Szikora alebo hádanie slov so slúchadlami. Posledný večer nás čakala súťaž "Izba proti izbe", kde sme si mali pripraviť tanec, spev alebo nejaký talent. No a záverom bola diskotéka, ktorá bola naozaj zaujímavá a super. Na svahu sme stretli speváka Pavla Haberu a mali sme možnosť sa s ním vyfotiť. Bol to nezabudnuteľný lyžiarsky výcvik a nabudúci rok tu bude určite zas!

Kristína Korytková

Vyhlásenie výsledkov súťaže školských časopisov

V piatok 3. marca 2017 sa uskutočnilo slávnostné vyhlásenie výsledkov Perohryzu - súťaže školských časopisov z Košického kraja. Zúčastnili sa ho naši stáli redaktori: Michaela Balážová, Samuel Dzurčanin, Matúš Gindl, Leandra Jeszeová a Kristína Korytková. Získali sme Čestné uznanie.

Stretli sme sa s odbornou porotou aj s redaktormi z iných časopisov. Po vyhlásení výsledkov sme sa zúčastnili workshopov, kde sme si vymieňali skúsenosti, porotcovia sa s nami porozprávali o našom časopise, vyzdvihli jeho silné stránky a upozornili nás na chyby, ktorých na naše prekvapenie nebolo veľa. Veľmi sa im páčilo, že časopis existuje aj v elektronickej podobe. Prekvapilo ich, že časopis vychádza len druhý rok. Tiež sme urobili rozhovor pre Rádio Košice.

Naša redaktorka, Kristínka Korytková o tomto dni napísala: „Táto akcia bola naozaj perfektná. Dostali sme diplom, čo nás veľmi potešilo a to je pre nás úžasný začiatok, zároveň posun a nabudenie do nového čísla. Porotcovia boli veľmi sympatickí a my sme sa dozvedeli veľa zaujímavých vecí“ aká je úloha redaktora, čo všetko je k tomu potrebné... Bol to naozaj skvele strávený deň a zapečatili sme ho pracovnou poradou pri koláčiku v cukrárni."

Prinášame aj pohľad Lei Jeszeovej: „Z obyčajného piatku, ktorý bol zo začiatku výnimočný len tým, že sme išli na vyhlásenie výsledkov súťaže školských novín, sa stal jeden z mojich najkrajších zážitkov týkajúcich sa školy. Do súťaže bolo zapojených mnoho škôl a konkurencia bola veľká. Najviac ma však prekvapila porota. Mladí ľudia, ktorí nás ovplyvnili neuveriteľnou pozitívnou energiou, inšpirovali nás a podporili. Ten deň bol úžasný i tým, že som lepšie spoznala mojich kolegov redaktorov a pani učiteľku. Ďakujem vám všetkým, lebo spolu tvoríme skvelý tím, každý vyniká niečím iným, každého baví niečo iné a predsa sa spolu vždy dohodneme. A to si vážim."

Samuel Dzurčanin

Literárne Košice Novinárska desiatka

Knižnica pre mládež mesta Košice každoročne usporadúva súťaž Literárne Košice Jána Štiavnického, do ktorej sa zapájajú aj naši žiaci. Leandra Jeszeová získala tento rok Čestné uznanie za prózu. Prečítajte si ukážku z jej práce. Ak vás zaujme, celý článok nájdete na internetovej stránke nášho časopisu: <http://k30.skolskenoviny.sk/nase-diela/kazdy-den-bojujem-s-trojhlavym-drakom>

Každý deň bojujem s trojhlavým drakom

Už to takto ďalej naozaj nejde! Každý deň sa žiak musí zúčastniť ťažkého rozhodovania. Učenie a dôsledná príprava do školy, spoločenský život a vlastné záujmy a ešte dostatok spánku. Je to akoby ste doma mali draka, ktorý má tri hlavy a na každom krku obojok. Lenže vy máte len dve ruky a dve vôdzky, preto dokážete držať pod kontrolou len dve hlavy. Zo začiatku sa snažíte zvládať všetky tri hlavy, až kým sa z toho nezrútite a ostanete sami s veľkým množstvom času, ktorý strávite pozeraním „telenovelistických“ seriálov, ktoré vám i tak nič nedajú.

Takýmito hrôzami sa my žiaci musíme denne prehrýzť. Nie je to len tá škola, ktorá nám sama o sebe dosť znepríjemňuje život, sú to aj učitelia...

Každý štvrtok počas veľkej prestávky patrí redaktorom školských novín, ktorí sa stretávajú v učebni delených skupín (pri malej telocvični). So sebou si nosia okrem desiat aj hotové články, perá a papiere. Stretnutie je určené pre všetkých, ktorí chcú prispievať do školských novín. Prichádzajú žiaci z druhého stupňa, ale čo nás veľmi teší, veľké zastúpenie má prvý stupeň a preto sa nemusíme báť o budúcnosť školského časopisu. Nálada je pohodová a 20-minútová prestávka nám, žiaľ, stále ubehne veľmi rýchlo.

Leandra Jeszeová

Holandsko

Dozvedela som sa, že pani učiteľka Grillusová navštívila Holandsko. Poprosila som ju o krátky rozhovor, s ktorým súhlasila a poskytla nám aj fotografie.

1. Prečo práve Holandsko?

Preto, lebo túto krajinu som ešte nenavštívila a bola som rada, že sa mi naskytna príležitosť spoznať novú krajinu.

2. Čo sa Vám tam najviac páčilo a čo naopak nepáčilo?

Bolo to krásne prostredie, dokonalý systém cyklistických chodníkov a ciest. Dost' ma prekvapilo, že cyklistovi musia dať prednosť aj chodec. Nedá sa vyslovene povedať, že sa mi niečo nepáčilo, ale ak mám byť úprimná, holandská národná kuchyňa ma dost' sklamala.

3. Plánujete túto krajinu ešte niekedy navštíviť?

Ak sa mi v budúcnosti naskytna príležitosť, určite by som ju navštívila ešte raz.

4. Boli ste aj v Anglicku, však? Aké rozdiely Vás zaujali medzi týmito germánskymi krajinami? A čo jazyky? Sú podobné?

Áno je to pravda, navštívila som aj Anglicko, kde som bola trochu dlhšie ako v Holandsku. Rozdiel medzi týmito krajinami je nielen v architektúre, ale aj v mentalite ľudí. Každá krajina má svoje zvláštnosti, ale počasie je v týchto krajinách približne rovnaké. Čo sa týka jazykov, tak holandský jazyk znie veľmi zvláštne, písmeno „g“ vyslovujú ako „ch“, čo sa pri rýchlej reči javí ako „chrochtanie“ – napr. Guten Morgen znie ako „chude morche“.

5. Aké pamiatky a mestá ste v Holandsku navštívili?

Navštívila som hlavné mesto Holandska Amsterdam, kde sme si okrem iného prezreli národné múzeum - Rijksmuseum, park Keukenhof pri mestečku Lisse – najväčší kvetinový park v Holandsku a zároveň aj v Európe, čo bola veľká pastva pre oči, taktiež som navštívila Den Haag, tretie najväčšie mesto Holandska, kde sídli parlament, vláda a aj monarcha.

6. Ktoré krajiny alebo pamiatky by ste chceli navštíviť v budúcnosti (celosvetovo)?

Je veľmi veľa krajín, ktoré by som chcela navštíviť, napríklad chcela by som precestovať taliansky a francúzsky vidiek.

Leandra Jeszeová

Súťaž Hopa cup

Dňa 29. 3. 2017 sa uskutočnil druhý ročník streleckej súťaže Hopa cup 2017. Opýtala som sa pána riaditeľa, prečo sa rozhodol založiť túto súťaž: „Nápad organizovať takúto súťaž vznikol po mojom mnohoročnom úspešnom organizovaní Mestskej streleckej ligy a iných streleckých súťaží. Pred 38 rokmi, keď som bol začínajúcim učiteľom ma oslovila strelba ako

šport prítiahlivý pre mládež. “

Po úvodných slovách sa súťaž mohla začať. O chvíľu sa z telocvične ozývali už len výstrely zo vzduchovky. Strelci sa plne koncentrovali na terč. Atmosféra bola príjemná a pokojná.

Rozprávala som sa s našou bývalou žiačkou Rut, ktorá nám prezradila, že k strelbe sa dostala vďaka Dňu otvorených dverí, kde si prvýkrát zastrelala. Rut bola v minulosti úspešná na majstrovstvách Slovenska, kde skončila tretia a taktiež bola prvá na majstrovstvách kraja.

Dnešný Hopa cup 2017 bol pre našu školu obzvlášť úspešný. Družstvo Pavla Horňáka získalo 1. miesto a rovnako aj Sofia Szabóová bola na 1. mieste v kategórii dievčat. Preto som s ňou urobila rozhovor.

Si spokojná so svojim výkonom? „*Úžasné! Som rada, že som vyhrala, ale je mi ľúto, že som si nemohla prebrať víhru, keďže som išla preč. “*

Čo ti strelba dala do života? „*Spoznala som fajn ľudí a naučila som sa lepšie sústrediť na jednu činnosť. “*

Máš v pláne pokračovať v strelbe aj po ukončení ZŠ? „*Áno, chcem po skončení základnej školy pokračovať v profesionálnejšej strelbe v klube. “*

Ako sa Ti páči na našej škole? „*Za tých 9 rokov si zvyknete na ľudí, atmosféru a bude sa vám tu páčiť. “*

Sofii za celú redakciu gratulujeme a prajeme jej ďalšie úspechy v strelbe, rovnako tak aj súťaži Hopa cup.

Michaela Balážová

Foto: Matúš Gindl

Začiatok zahraničnej spolupráce

V dňoch 18. až 20. mája sa stretli pani učiteľky Bodnárová a Grillusová so zástupiteľmi nemeckej školy Diesterweg Grundschule Prenzlau a poľskej školy – Szkola podstawowa nr 1 Barlinek. Stretnutie sa uskutočnilo v starobytlom poľskom meste Wroclaw. Dohodli sa podmienky spolupráce, hlavné témy, aj termíny výmenných pobytov. Ako prvý by sa mal uskutočniť pobyt v poľskom Barlinku, v termíne od 26. do 29. septembra 2017, ktorého by sa malo zúčastniť 12 žiakov a 2 pedagógovia z každej partnerskej školy.

Učitelia z poľskej školy pripravujú pestrú paletu aktivít, ako je nordic walking, výroba papiera a kaligrafia, návšteva mesta Štetín, hľadanie pokladov a riešenie hlavolamov v meste Barlinek, večery by mali byť spestrené diskotékou alebo opekačkou.

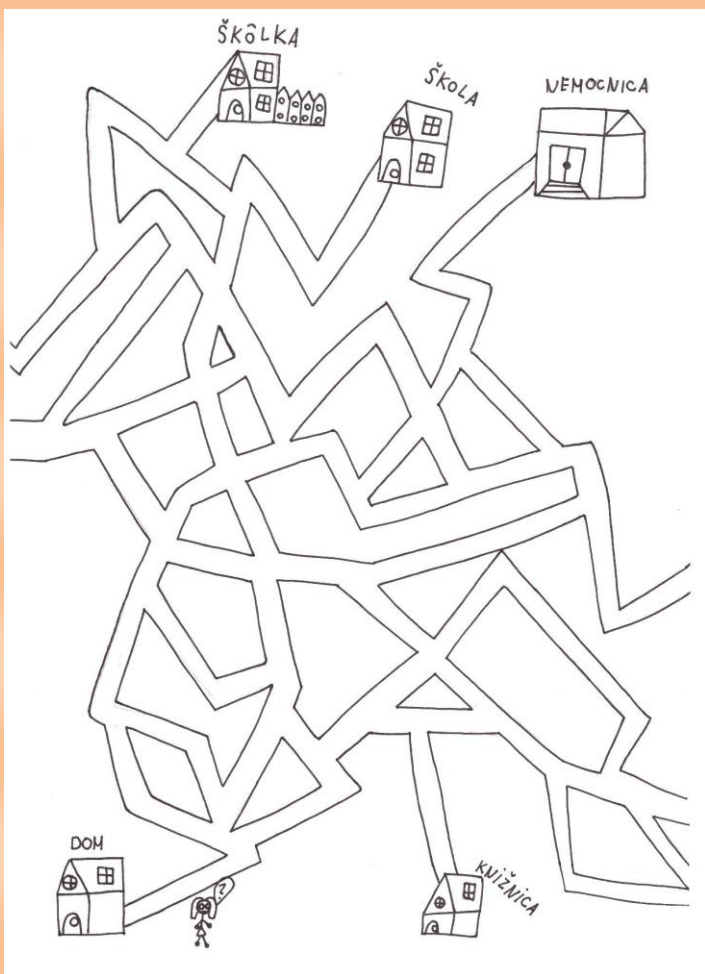
V tomto projekte by sa malo pokračovať v septembri 2018 návštevou nemeckej školy v meste Prenzlau. Zástupcovia tejto školy plánujú pre žiakov prehliadku mesta, hranie bowlingu, výrobu keramiky, varenie národných špecialít či návštevu Berlína.

O rok neskôr, tiež v septembri, by sme mali privítať partnerské školy na našej pôde. Program stretnutia pripravujeme. Čo si myslíte? Čím by sme dokázali zaujať našich partnerov a pripraviť im nezabudnuteľné chvíle v našej krajine? Všetky vaše nápady sú vítané a môžete ich prezentovať počas novinárskej desiatej každý štvrtok cez veľkú prestávku.

Môj svet

Volám sa Dušan. Mám deväť rokov a chodím do tretej triedy. Aký je môj svet? Veselý, či smutný? Farebný či voňavý? Ako kedy. Ráno, keď vstávam do školy, môj svet je tmavý. Pre mňa je ešte hlboká noc. Budík vtedy neznášam. Ale všetko sa zmení, keď som s kamarátmi v triede. Odrazu je svet veselší a farebnejší. Nie je nudný ako ráno. Niekedy mi je aj trochu smutno, keď sa písomka nepodarí. Našťastie pani učiteľka nám každý deň dáva šancu byť lepším. Kedy je môj svet voňavý? Je to vtedy, keď mamka pečie. Najradšej mám medovníčky a venčeky.

Pečieme ich s mamkou spolu. V kuchyni sa šíri vôňa vanilky, škorice a klinčekov. Ale aj tak mám najradšej farby. Ožívajú na hodine výtvarnej výchovy. Vtedy sa zo mňa stáva umelec – výmyselník. Prenesiem sa do sveta drakov a čarodejníkov. V maliarskom plášti čarujem po papieri a premýšľam, či dnes zabijem trojhlavého draka alebo vykúzlím malé šteniatko pre moju sestričku. Ktovie? Možno je môj svet iba čarovný sen.

Dušan Macháček

Na opísanie môjho sveta nestačí jedna veta. Do môjho sveta patrí rodina, ktorú nadovšetko milujem. Pomáha mi prekonávať rôzne prekážky, ktoré mi do cesty stavia život. Keďže som ešte malý, rád sa pohrám s hračkami. Moje najobľúbenejšie sú plyšové postavičky z rôznych hier a plyšové zvieratká. Do môjho sveta patrí aj domáci miláčik škrečok Teo, o ktorého sa niekedy zabudnem postarať, ale zastúpia ma rodičia. Súčasťou môjho života je aj škola, moji spolužiaci z tretej triedy a najlepšia pani učiteľka Janka. Mám ich rád. Nahrádzajú mi súrodencov, ktorých nemám. Keď to mám zhodnotiť, môj svet je jedna nádhera.

Lukáš Bobál

Rozhovor s dedkom o škole

Naša redaktorka, Simonka Ongaľová zo 4. A triedy sa porozprávala so svojim 94-ročným dedkom o tom, ako to vyzeralo v škole vtedy, keď bol žiak.

Mali ste v škole učebnice?

Áno, pravdaže sme mali. Nosili sme ich do školy v ruke, aktovky sme nemali. Písali sme perom, ktoré malo drevenú rúčku, ku ktorej bol pripevnený kovový hrot a ten sme namáčali do kalamára, v ktorom bol atrament. Kalamár mal každý v lavici. Lavice boli drevené.

Ako to bolo u vás v škole?

V roku 1930, keď som začal chodiť do deväťročnenky, bola to slovenská škola. Keď nám učitelia niečo hovorili, počúvali sme. Ale keď som chodil na strednú školu, bola to občianska škola (Polgari iskola), ako dnešné gymnázium, tá bola už maďarská. Vyučovalo sa v maďarčine.

Mali ste dobrých učiteľov?

Niektorí boli dobrí a niektorí prísnejší. Tí, čo boli prísnejší, nás viac naučili.

Simonkinmu dedkovi ďakujeme za rozhovor. Čo vy na to? Chceli by ste sa vrátiť v čase a chodiť do školy, kde by ste sa museli učiť v inom jazyku, nemali by ste dnešné perá, pomôcky, ba ani aktovky? Vážme si to, čo máme a nesťažujme sa na prísnych učiteľov, ktorí nás chcú niečo naučiť.

Školy v Južnej Amerike

Môj ocko navštevoval školu Centro Escolar Panamericano v Nikaragui, v Južnej Amerike. Žiaci tam nosili uniformu, modré nohavice alebo sukne a bielu košeľu. Na košeli mali na ľavom rukáve vyšitý znak školy a nosili čierne topánky. Pri škole mali záhrady, kde pestovali zeleninu a sadili stromčeky.

Vyučovanie prebiehalo tak, že v pondelok ráno vyšli na dvor, zavesila sa zástava a spievala sa hymna. V piatok po vyučovaní na dvore tiež spievali.

Lillian Lagosová

Rozhovor s bývalými žiakmi našej školy

Pri príležitosti 50. výročia našej školy sme oslovili našich bývalých žiakov a položili sme im zopár otázok. Timotej a Mária končili pred rokom, Peter pred dvomi rokmi, Maroš pred desiatimi a našli sme aj pána Jozefa, ktorý navštevoval školu v rokoch 1972 až 1981 a teraz sa tu učí jeho dcéra, piatačka Elizabeth Zubelová.

1. Keď sa povie ZŠ Kežmarská 30, aké slová vám napadnú ako prvé?

Jozef: Ako prvé mi napadnú slová chvály a vďačnosť za roky strávené v nej, taktiež vedomosti do života.

Maroš: Deväť rokov strávených štúdiom na tejto škole.

Timotej: Výlety, zážitky, spolužiaci, ale predovšetkým moja bývalá trieda.

Mária: Jej logo, predstavím si triedu a chodby a ľudí, ktorí tam so mnou boli.

Peter: Nostalgia, spomienky, žiadne starosti a zábava.

2. Vaše najkrajšie spomienky na ZŠ?

Jozef: Veľmi rád spomínam na čas strávený v ZŠ, či už priamo v škole alebo na školských výletoch. Navštívili sme tri krásne jaskyne na východnom Slovensku.

Maroš: Spomínam si na hodiny telesnej, keď sme mali gymnastiku a väčšina necvičila, no keď sme hrali futbal, hrali aj necvičiaci, alebo na nekonečné hodiny matematiky či vyčerpávajúce momenty, keď niekto mal ísť odpovedať.

Timotej: Haaahah. No v každom prípade si budem pamätať výlet do Budapešti.

Peter: Bolo ich veľa...

Mária: Všetky boli krásne. Spomínam si na hodiny hudobnej, na ktorých sme sa smiali a niekedy viac tancovali ako spievali.

3. Pamätáte si na nejaké pestvá, ktoré ste s kamarátmi vyviedli?

Jozef: My sme občas niečo vyviedli, avšak ja si to už tak veľmi dobre nepamätám, ale nebolo to nikdy až také výnimočné.

Maroš: Nespomínam si, ale určite nejaké boli.

Timotej: Bolo toho dosť, avšak o mnohých veciach učiteľia dodnes nevedia.

Peter: Pamätám si, že sme v triede hrali futbal, keď pri kope vyletela lopta do spolužiačkinej hlavy.

4. Ste v kontakte so spolužiakmi aj po skončení ZŠ?

Jozef: Občas sa stretávam so spolužiakmi, s niektorými si píšeme e-maily a pod.

Maroš: Ani nie.

Timotej: Hlavne s tými, s ktorými ráno cestujem do školy.

Mária: Spočiatku tohto školského roka sme sa celkom často stretávali, ale teraz nemáme čas a spoznali sme mnoho nových ľudí, s ktorými tiež chceme tráviť čas.

Peter: Áno, som v kontakte s väčšinou.

5. Aký bol váš najobľúbenejší predmet a prečo?

Jozef: Najobľúbenejší predmet bol prírodopis, pretože na tejto hodine sme sa vždy naučili niečo nové o prírode.

Maroš: Zemepis. Baval ma napriek tomu, že som sa ho takmer neučil, vedel som ho najlepšie z triedy.

Timotej: Matematika, pretože naša učiteľka ma naučila veľa potrebných vecí, a to vidím hlavne teraz na strednej.

Mária: Na každom predmete som mala niečo rada, ale najradšej som mala hodiny angličtiny a matematiky.

Peter: Výtvarná, ničnerobenie a kopec zábavy.

6. Čo vám dala ZŠ Kežmarská 30?

Jozef: Vedomosti, mal som dobrých spolužiakov, učiteľov, radosť zo získaných znalostí a zručnosti do ďalšieho života.

Maroš: Mnoho vedomostí, zážitkov, spomienok, výletov a momentov, na ktoré dodnes rád spomínam.

Timotej: Naučila ma potrebným základom do života.

Mária: Okrem vedomostí to sú hlavne priatelia a spomienky. K30 ma tiež naučila mať školu rada.

Peter: Dala mi toho veľa, bez nej by som nebol tam, kde som.

7. Naopak, je aj niečo, čo vám škola vzala?

Mária: Nevieťm o ničom, keď som vyrastala, tak mi vzala skreslené pohľady na svet... Ale to je dobré.

8. A nakoniec otázka k našej „pani oslávenkyni“. Čo by ste popriali škole k jej 50. výročiu?

Jozef: ZŠ K30 by som chcel popriať veľa dobrých odchovancov, spokojných, vzdelaných študentov ešte aspoň ďalších 100 rokov.

Maroš: Škole prajem, aby jej brány opúšťali osobnosti, na ktoré bude môcť byť hrdá.

Timotej: Ďalšie úspešné roky.

Mária: Aby sa nemenila a ostala aká je, lebo takto je so všetkým (aj s chybičkami) najdokonalejšia a nikdy na ňu nezabudnem.

Peter: Aby vydržala stáť ešte minimálne ďalších 50 rokov.

Michaela Balážová

Čo vám v škole chýba?

Martin, 6.ročník: „Mne tu chýba knižnica, ktorá by mohla byť otvorená aj popoludní a tiež miesto na odkladanie bicyklov. Malo by byť také, aby som sa nemusel báť, že mi bicykel niekto ukradne.“

René, 6. ročník: „Aby iné hodiny okrem telesnej neboli a aby bola na obed iba pizza a lepší internet s neobmedzeným pripojením.“

Dávid, 9. ročník: „Vedel by som si predstaviť raz za polrok súťaž s vedľajšou školou, kde by sme si zmerali sily v rôznych športoch. Samozrejme by s tým ale musela súhlasiť aj druhá strana.“

Miška, Lucka, Laura, 6. ročník: „Bufet.“ Tereška: „Aj s predavačom.“

Ema, 7. ročník: „Teplá voda, najmä v zime. A tiež väčšie skrinky, pretože v zime sa tam nepomestí všetko.“

Natália, 8. ročník: „Ak už máme povinné čítanie, mohli by sme tu mať nejakú knižnicu a tiež dielne na techniku alebo nejakú kuchynku.“

Klaudia, 6. ročník: „Aby sme každú hodinu pracovali s interaktívnou tabuľou.“

Alexandra, 6. ročník: „Aby sme mohli byť aj cez malé prestávky na chodbe.“

Leandra, 8. ročník: „V lete, keď je horúco zrušiť chodenie do átria, alebo aby to bolo dobrovoľné.“

Taylor, 8. ročník: „Aby sme mali praktickú techniku a svet práce.“

Sarah, 7. ročník: „Eskalátor. A aby učitelia nepredlžovali hodiny na úkor prestávok.“

Ľubomír, 7. ročník: „Tablety alebo notebooky namiesto učebníc.“

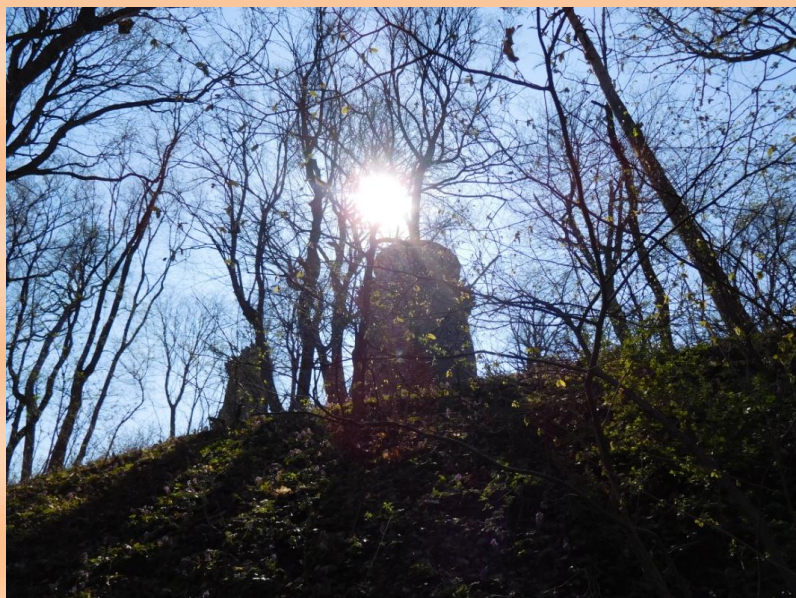
Adam, 7. ročník: „ Lepšie obedy, alebo mať možnosť výberu z dvoch jedál.“

Slavo, 9. ročník: „Viac učenia a kratšie prestávky.“

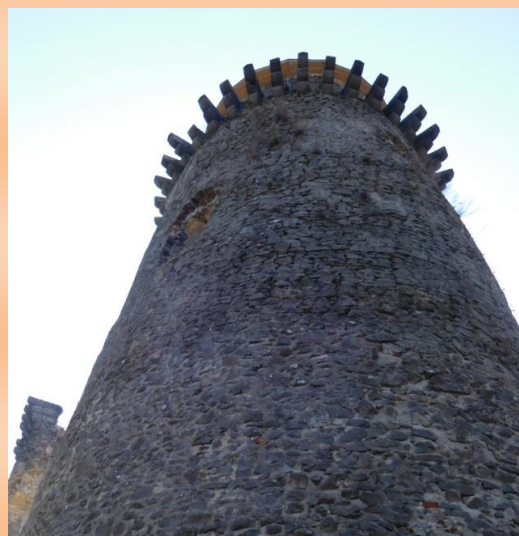
O názor sme poprosili pána riaditeľa Mgr. Pavla Horňáka: „*Martinovi by som pripomenul, že v átriu máme bezpečné miesto na odkladanie bicyklov. Svoj bicykel si môže zamknúť o kovový bicyklový stojan a átrium je uzavreté. Takže nikto mu bicykel neukradne. Reného by som informoval, že máme najrýchlejší internet minimálne v Košiciach.*“

Magdaléna Gabániová

Tip na výlet: Slanský hrad

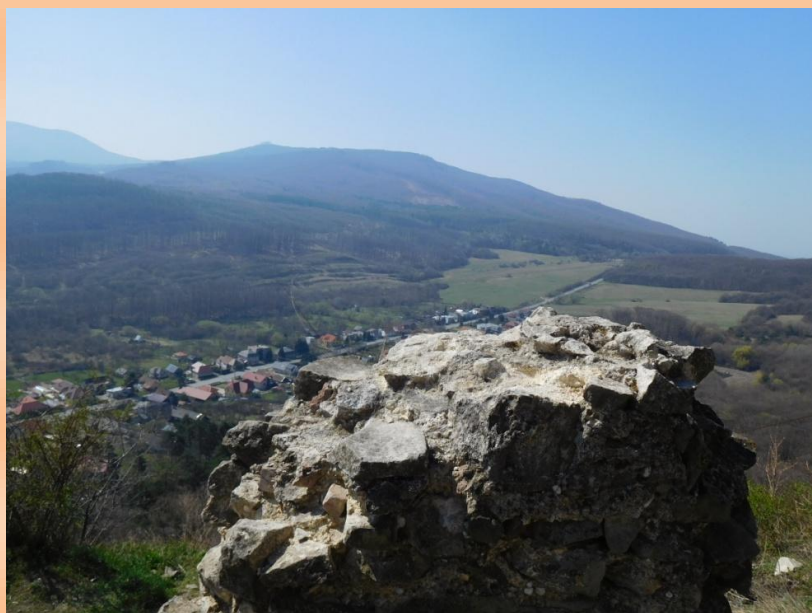

Samotný hrad sa nachádza na Slanskom hradnom vrchu vysokom 529 metrov. Z Košíc je to len necelých 25 kilometrov. Prístup na hrad je z obce Slanec, smerom do lesa, po červenej turistickej značke. Les je veľmi čistý, udržiavaný,

turistické značky sú prehľadné, ku hradu sa môžete dostať viacerými cestičkami a samotný výstup trvá ani nie pol hodiny. Výstup na hradný kopec je nenáročný a zvládnu ho aj rodiny s menšími deťmi. Po príchode na nádvorie hradu vás čaká zachovaná veža „Nebojsa“ a niekoľko stien hradu.

Vedľa veže je múr gotického paláca, ktorý má zachovalé veľké gotické okno kaplnky zo 14. storočia a krásne gotické nosníky s klenbami. Prvá písomná

informácia o hrade je z roku 1230. Hrad má teda za sebou bohatú históriu. Výhľad je pri dobrom počasí naozaj krásny, smerom na juh je možné vidieť až do Maďarska. Nie vždy musíme ísť ďaleko, aby sme si pripomenuli našu bohatú históriu.

Leandra Jeszeová

Test - Aké povolanie sa k tebe najviac hodí?

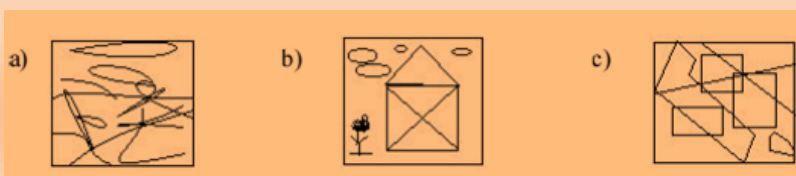
Kto by to nepoznal? Hororová otázka pre každého nerozhodného žiaka: „Akú strednú školu si vyberieš?“ Či už známi, teta, babka, učiteľ, každý ôsmak, deviatak a možno už aj tí mladší sa s touto otázkou stretli.

Vybrať si niečo, čo by chceli rodičia, alebo len tak, pretože času je málo, nie je riešením. Aj keď vám to lezie na nervy, mali by ste byť v pravý čas informovaní o možnostiach, ako si zariadiť svoju budúcnosť.

Tým, ktorí ešte nemajú absolútne žiaden plán odporúčam, aby sa informoval u pani učiteľky Čontošovej alebo u svojej triednej učiteľky. Navštívte zopár škôl počas dňa otvorených dverí (ale pozor, vyberajte si, na ktorý deň otvorených dverí pôjdete, aby ste neboli presýtení rôznymi informáciami).

Pripravili sme pre vás malý test, ktorý vám môže pomôcť pri zorientovaní sa.

1. Ktorý obrázok uprednostníš?

2. V ktorej skupine je tvoj najobľúbenejší predmet?

- a) Biológia, chémia, geografia, výchova umením.
- b) Matematika, fyzika, informatika.
- c) Občianska náuka, dejepis, hudobná výchova.

3. Akú farbu máš najradšej?

- a) Modrú.
- b) Červenú.
- c) Zelenú.

4. Dostaneš 1000 €, ktoré musíš ihneď minúť. Čo s nimi urobíš?

- a) Urobím oslavu so všetkými mojimi kamarátmi.
- b) Kúpim si počítač.
- c) Pôjdem na výlet.

5. Ktorý učiteľ ti je najviac sympatický?

a) Pani Bodnárová	pán Szabó
b) Pani Gajdošová	pán Samko
c) Pani Michel'ová	pán Borza

6. Aký štýl obliekania sa ti najviac páči?

- a) Hlavne pohodlne: napr. tepláky, tričko, športová obuv.
- b) Elegantne vždy a všade: napr. sako, úzke tričko, nohavice, elegantné topánky.

- c) Individualita nadovšetko: napr. potlačené tričko, roztrhané džíny, športové topánky.

7. Ako si sa ako dieťa najčastejšie hral?

- a) V pieskovisku alebo som rád staval rôzne stavby.
 b) S bábikami alebo s autíčkami.
 c) S Playstation alebo s gameboy...

8. Bez ktorého z technických vynálezov by si nemohol byť?

- a) Bez chladničky.
 b) Bez môjho počítača.
 c) Bez môjho telefónu.

9. Čo robíš počas voľného času?

- a) Hrám volejbal alebo futbal na školskom ihrisku.
 b) Idem s kamarátmi si niekam posedieť.
 c) Idem domov písať si na sociálnej sieti.

10. Čo robíš najradšej v zime?

- a) Lyžujem, korčuľujem alebo snowboardujem.
 b) Hrám s kamarátmi karty, ideme do kina alebo len tak rozprávam

- e.
 c) Spím, čítam, pozerám televízor.

	a)	b)	c)
1.	0	5	10
2.	5	10	0
3.	10	0	5
4.	0	10	5
5.	0	5	10
6.	5	10	0
7.	5	0	10
8.	5	10	0
9.	0	5	10
10.	0	5	10

Vyhodnotenie:

0 – 20 bodov:

Si najkreatívnejší typ. Najradšej chodíš do prírody a vychutnávaš si prechádzky. Vždy si nájdeš niečo pozitívne aj na náročnom dni, napríklad na výchove umením alebo na biológii. Perfektné povolania by pre teba boli: umelec, záhradník alebo remeselník.

25 – 40 bodov:

Zaujímajú ťa ľudia, a to, ako by si im mohol pomôcť. Baví ťa, keď môžeš vymyslieť riešenia problémov a tie potom testovať. Dobrý by si bol ako kuchár, archeológ, chirurg alebo policajt.

45 – 60 bodov:

Si spoločensky založený, k tebe môže prísť každý, kto má problém s niekým iným alebo sám so sebou. Preto by sa k tebe hodili povolania psychológa, pedagóga, sociálneho pracovníka alebo zdravotníka.

65 – 80 bodov:

Si vždy politicky a spoločensky informovaný. Zaujímajú ťa problémy a prania ľudí, ale aj informatické záležitosti. V týchto povolaniach môžeš spojiť obe stránky: politik, manažér, novinár alebo filmár.

Katarína Bodnárová

Príbeh o Lukášovi

Teraz vám porozprávam príbeh, ktorý sa naozaj stal. Poďme pekne po poriadku. Žiak Lukáš, sa bál ísť do školy, pretože sme mali písať písomku. A viete, čo sa stalo? On sa na ňu neučil. „Dobrý deň, pán učiteľ.“ „Ahoj, Lukáš! Dúfam, že si sa dnes učil.“ „Učil? No áno... Áno, samozrejme.“ „No to je skvelé! Viem, že z tej písomky dostaneš jednotku.“ „Áno, určite.“ Tá písomka! Lukáš na ňu zabudol. Neučil sa. „Ahoj, Lukáš, ako sa máš?“ „Ale, nijak. Iba dnes úplne vyhorím v písomke.“ „Čože? Prečo?“ začudovane sa pýta Lukášov najlepší kamarát Jakub. „Neučil som sa.“ „Ale! Určite nevyhoriš, lebo do zvonenia ešte zostávajú tri minúty. Môžeš sa učiť.“ „Robíš si srandu, do tohoto tu už nič nenatrepem!“ smutne odvetil a slabo sa pritom pobúchal po hlave.

Cfn, cfn, cfn - zazvoní na hodinu a po chvíli do dverí vstúpi pán učiteľ. V ruke drží kopy papierov. „Tak, žiaci, dúfam, že ste sa na dnešnú písomku učili. Dobre! Lenka, poď rozdať papiere.“ Už o päť sekúnd pred Lukášom ležal papier s miliónom otázok. Lukáš sa na to začudovane pozrel svojimi modrými očami. „Ach, čo teraz budem robiť?“ povzdychol si.

Na ďalší deň ráno vraví mamička: „No choď už Lukáš, lebo zmeškáš hodinu. A z tej písomky mi dones jednotku s hviezdíčkou.“ „Jasné mami, donesiem.“

„Tak žiaci! Tú písomku ste napísali výborne! Teda skoro všetci.“ povedal pán učiteľ a pozrel sa na Lukáša. „Myslel som si, že si sa učil.“ Pred Lukáša položil písomku a Lukášovi sa zrazu začali hrnúť slzy do očí. „Päťka?! To vážne?! Mama ma asi vyhodí z domu, keď zistí, že som z písomky dostal päťku!“ „Aspoň vidím, kto sa neučil,“ povedal pán učiteľ a pozrel na Lukáša.

„Úžasné! Dostal som z písomky jednotku! To učenie sa naozaj vyplatilo!“ Chválil sa Lukášov spolužiak, keď už boli vonku. „Jednotku? No skvelé, ja mám päťku. Mama ma vyhodí z domu!“ „Ale Lukáš, tú päťku si opravíš.“ „Ale, päťku v žiackej knižke už nevymažem. Len keby...“ „Čo?“ „Nič, vôbec nič.“ „No tak ako chceš, Lukáš, ja už musím ísť domov. Ahoj!“ Lukáš svoju písomku roztrhal a utekal domov. Na druhý deň vraví pán učiteľ: „Dobre, všetci žiaci odovzdali písomky? Pre istotu ich prerátam... Jedna chýba... Lukáš, daj mi tvoju písomku.“

„No, pán učiteľ, ja tú svoju písomku, no ja, ja... Dobre, priznávam sa. Roztrhal som písomku a neučil som sa...“ Odvtedy už Lukáš neklamal nikomu. A kde je teraz? Teraz je učiteľ.

Petra Pristášová

Zaujímavosti zo sveta

Veselí špagetoví mimoni

Lee Li Ming zo Singapuru čaruje z jedla do desiatovníkov svojich dvoch synov každý deň umelecké diela. Chce im dať najavo, ako veľmi ich ľúbi. Aj v Japonsku je bento veľmi obľúbené. Bento je umenie upraviť jedlo tak, aby aj oči jedli. Suroviny na našich mimoňov sú: špagety, syr, uhorka a jarná cibuľka.

Svätý strom vo Francúzsku

Viac ako 1200 rokov starý dub, ohnutý od vetra, podopretý, obitý šindľami, ale živý. Raz ho zasiahol blesk a začal horieť. Páľava vypálila časť kmeňa a v tejto priehlbine boli vybudované dve miestnosti. V tej vyššej žil pustovník a tá nižšia slúži dodnes ako kaplnka, ktorú každoročne navštívia desaťtisíce pútnikov.

Vodný park v Dubaji

„Atlantis“ sa nazýva jeden z najväčších vodných parkov sveta. Keď kvôli údržbárskym prácam musí byť odstavená voda, dostane taliansky skateboardista Alex Sorgente a jeho kamaráti povolenie využiť suché šmýkačky na skateboardovanie. Na Youtube si môžeš pozrieť jeho úžasné výkony: „Shredding an empty waterpark in dubai“.

Michaela Balážová

Môžu baktérie rozložiť plasty?

Život bez plastov si už v našom bežnom živote nevieme ani predstaviť. Či už ide o fľašu na vodu alebo nákupnú tašku. Kvôli takémuto štýlu života však produkuje veľmi veľa plastového odpadu. Vo svete je to viac ako 300 miliónov ton ročne!

Len malá časť plastov sa znovu zrecykluje. Väčšina skončí na smetiskách alebo sa spáli v spaľovniach odpadu. Všade sú plasty problémom, predovšetkým ale v mori.

Viac ako 50 miliónov ton z ročného odpadu z plastov pozostáva zo špeciálnej umelej hmoty pod názvom PET, ktorá sa používa na výrobu plastových fliaš a obalových materiálov. Problémom je, že trvá veľmi dlho, kým sa PET rozloží. Odhaduje sa to približne na 450 rokov. Tím vedcov z Japonska objavil baktérie, ktoré dokážu rozložiť plasty. Tieto malé zázraky sa nazývajú Ideonella sakaiensis a sú pre iné životné formy bezpečné. Dokážu celú svoju potrebu výživy vykryť z PET. PET je vo viacerých krokoch vďaka týmto baktériám rozložené na bezpečné látky. Nádejou je, že by sa tieto baktérie a ich výnimočné vlastnosti mohli využívať v budúcnosti na skládkach odpadu alebo v moriach.

Citáty o životnom prostredí:

S našou Zemou zaobchádzame tak, ako keby sme mali k dispozícii náhradnú planétu.

Nie človek je výsledkom životného prostredia, ale prostredie je výsledkom človeka.

Keď bude posledný strom vyklčovaný, posledná rieka zamorená a posledná ryba vylovená, zistíme, že peniaze sa jesť nedajú.

Myslite na životné prostredie: chod'te peši, šetríte vodou, elektrickou energiou, používajte látkové tašky pri nakupovaní.

Moria ako smetiská: plasty sa rozkladajú len veľmi pomaly a pri svojom rozklade uvoľňujú škodlivé látky, ktoré sa dostávajú do rýb a kruh sa uzatvára na našom tanieri.

Leandra Jeszeová

Vtipy o škole

Žiak sa pýta učiteľa: „Prečo som dostal 5?“

Učiteľ: „Pretože neexistuje 6!“

Otec: „Čo ste robili v škole, Janko?“

Syn: „Učili sme sa o výbušninách.“

Otec: „A čo budete robiť zajtra v škole?“

Syn: „V akej škole?“

Učebnica matematiky je jediné miesto, kde je normálne kupovať 52 melónov.

Učiteľ angličtiny: „Are you finish?“

„No, I'm Slovak.“

„Jožko, veď ty máš rovnaké chyby v diktáte ako tvoj sused Peťko. Ako to vysvetlíš?“

„Máme tú istú pani učiteľku.“

Vzdelanie je zadarmo, no v niektorých prípadoch aj nadarmo.

V škole idem stále na 100 %.

Pondelok 13 %,

utorok 24%,

streda 39 %,

štvrtok 21 %,

piatok 3 %.

Načo škola?

Matika – kalkulačka,

geografia – navigácia,

hudobná – Youtube,

telesná – Wii,

dejepis – aj tak sú všetci mŕtvi,

angličtina – prekladač,

slovenčina – používam každý deň,

biológia – a na čo máme Google?

Kokosové gul'ôčky

Potrebujeme:

- 100 gramov kokosu (polovicu balenia),
- 200 gramov Salka (polovicu plechovky),
- 50 gramov sušeného mlieka (koľko sa zmestí do jednej detskej ruky),
- 30 gramov roztopeného masla (dve lyžice)... môže nemusí byť,
- kokos na obal'ovanie gul'ôčok.

Postup:

Všetko dáme do misky a zmiešame. Vytvarujeme gul'ôčky, tie obalíme v kokose.

Kto chce, môže do stredu gul'ôčky vtlačiť aj mandľu, či iný oriešok... budú to gul'ôčky s prekvapením a veselšie sa jedia.

Kto chce môže gul'ôčky pokvapkať roztopenou čokoládou.

VERZIA kokosovo-tvarohová

- iba pridáme navyše 125 gramov (polovicu balenia) jemného tvarohu

VERZIA BEZ KRAVSKÉHO MLIEKA

- 100 gramov kokosu (polovicu balenia),
- 80 ml kokosového mlieka alebo kokosového krému (polovica plechovky),
- 100 gramov cukru alebo iného sladidla.

Postup je ten istý. Ak sa hmota lepí, pridať kokos.

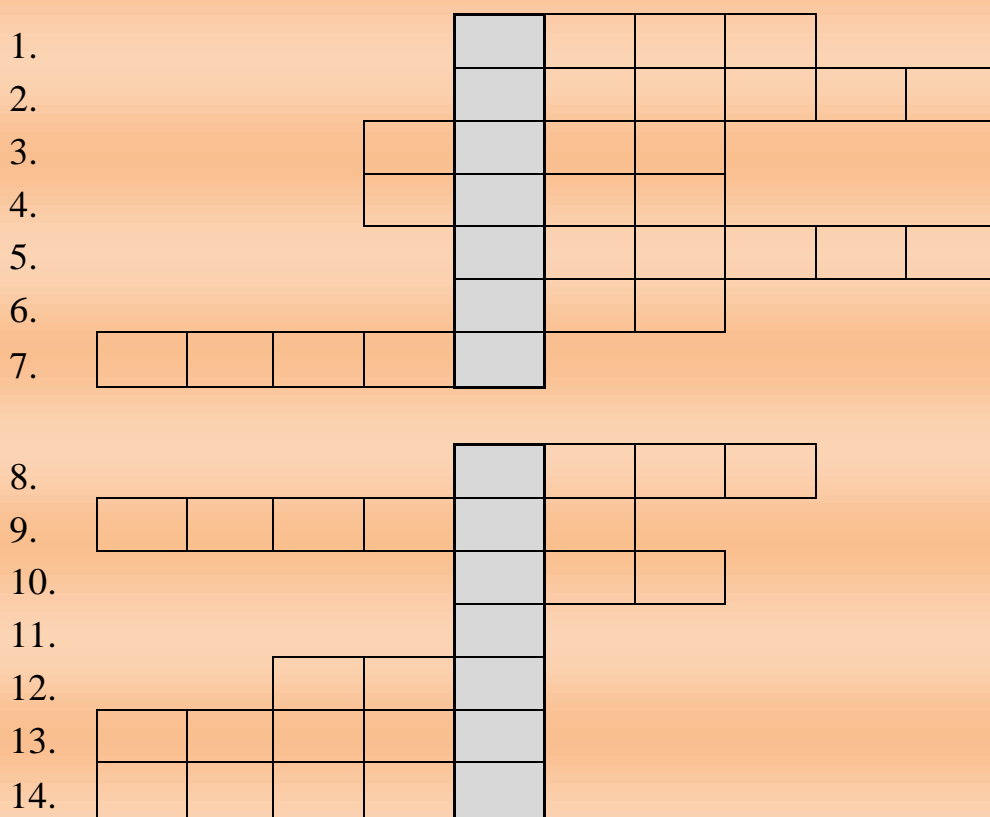
Dobrá chuť 😊

Karin Fedorčáková

Tajničky

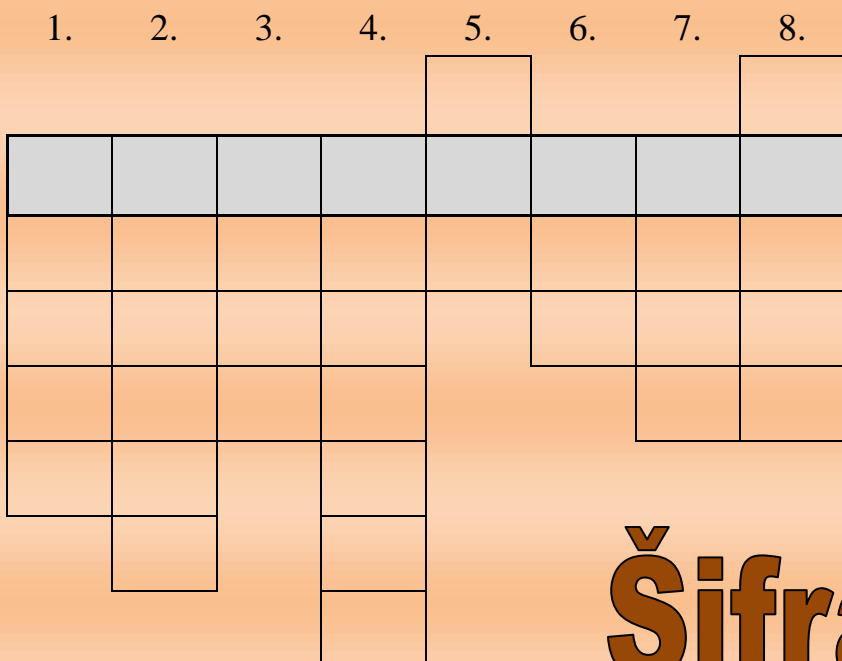
Dozviete sa názov miestnosti v škole, kde sa neučí a neskúša sa.

1. Klaun (inak povedané)
2. Horská koza
3. Najobľúbenejší nápoj mladých
4. Farba púpavy
5. Človek slovenskej národnosti
6. Starý dopravný prostriedok ťahaný koňmi
7. Prídavné meno ženského rodu od slova pekný
8. Jar po česky
9. Človek, ktorý kradne
10. Skratka predmetu dejepis
11. Dlhé a
12. Siedmy mesiac v poradí
13. Dom po anglicky
14. Veľké zviera s parohami

Leandra Jeszeová

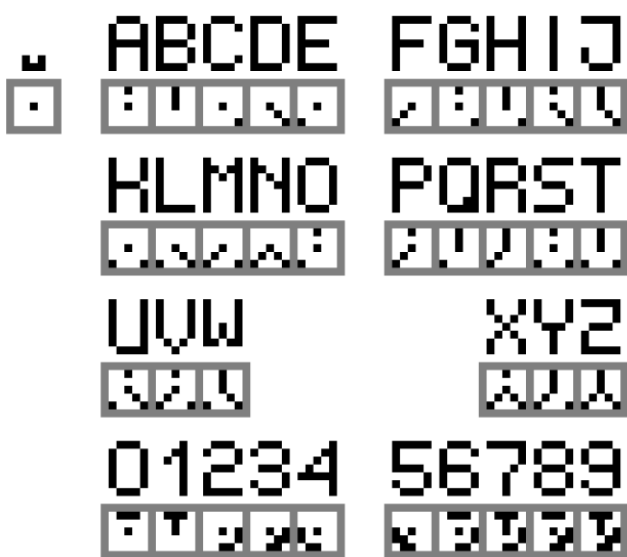
Názov povolania

1. Čo robíme v škole?
2. Z knihy si radi
3. Niť sa navlieka na
4. Na nohách nosíme
5. Šteká
6. Zamrznutá voda
7. Dolná časť stromu
8. Má to dlhé uši

Veronika Vagel'ová 4. B

Šifra

Stanislav Chytrý

Pripravujeme

- reportáže zo školských výletov
- informácie o slávnostnom koncerte „Náš svet“
- zaujímavosti z osláv 50. výročia školy

Kupóny

Presádzačik

Tento kupón môžeš použiť 1x, na presadenie podľa tvojej voľby. Ak nebudeš dodržiavať školský poriadok, čiže budeš rozprávať alebo ináč vyrušovať, ktorýkoľvek vyučujúci ťa môže kedykoľvek presadiť. Ak sa budeš správať podľa školského poriadku, môžeš ostať sedieť, ako dlho budeš chcieť.

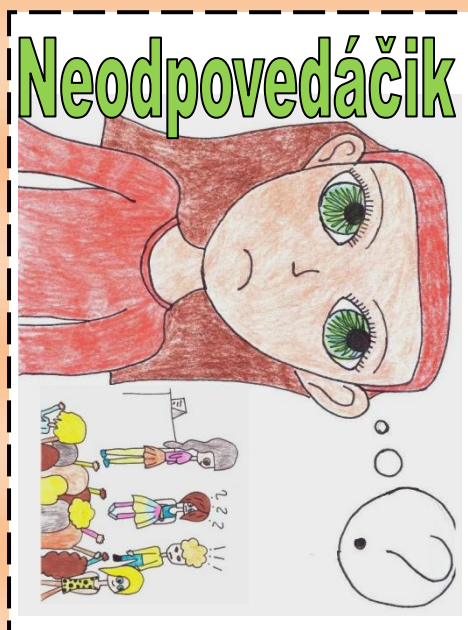
Neodpovedáčik

Tento kupón môžeš použiť, ak ťa učiteľ vyvolá odpovedať. Je platný 1x a len na jeden predmet, preto si dobre rozmysli, kedy ho použiješ. Nie je možné ho uplatniť pri písomných prácach.

Prvojedáčik

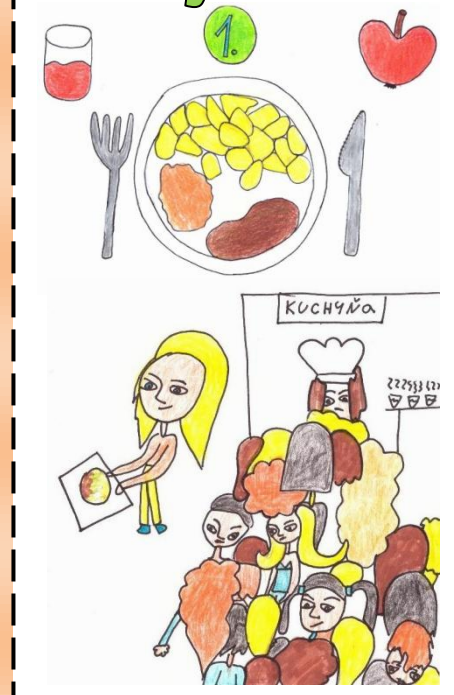
Tento kupón ti zaručí 1. miesto na obede. Žiaci 1. stupňa ho odovzdajú svojej vychovávateľke, ktorá im dovoľí postaviť sa na začiatok ich skupiny. Žiaci 2. stupňa tento kupón predkladajú dozorkonajúcemu učiteľovi, ktorý ich pustí na začiatok radu, podľa možnosti čo najbližšie k okienku. Ak je žiakov s kupónmi viac, ich poradie sa určuje podľa toho, v akom poradí prišli.

Presádzačik

Na tieto kupóny boli použité kresby našich žiačok z 1. stupňa – Mašky Škultétyovej, Magdalény Kušnírovej a Peťky Pristášovej.

Prvojedáčik

Platné aj v šk. roku 2017/18